Ч. 179. Пятниця 26 (13) серпня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зло306ом оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
за чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Ще про будову каналів — Подорож царскої пари до Німеччини. — Здогади і комбінациї о балканьскій политиці.

Час скликаня соймів вже означено. Шефів краєвих повідомлено, що для соймів стоїть до розпорядимости час від половини вересня аж до кінця жовтня а речинець скликаня буде вже зависїти від їх згоди. Моравский сойм має бути скликаний вже на 19 вересня. По скінченю сесиї соймових отже з початком падолиста можна сподівати ся скликаня засїдань палати послів. О часї скликаня делеґаций ще не порішено нічого. Угорский президент міністрів ґр. Кін-Гедерварі в переїзді з Остенди мав у Відни коротку нараду з міністром справ заграничних ґр. Еренталем, котрої предметом була ся справа. Перед скликанєм делеґациї відбуде ся спільна конференция міністрів, котрої остаточний речинець однак на нараді обох міністрів ще не установлено. Згодили ся лиш на то, що в послідній третині вересня перед скликанєм угорского парляменту відбуде ся у Відни спільна конференция міністрів. — Ґр. Еренталь має на визначеній на суботу авдиенциї у Цісаря зложити цісареви звіт із приготовляючих робіт що до делеґаций.

„N. fr. Presse“ доносить зі Львова, що в кругах Видїлу краєвого викликав правительственний проєкт в справі каналів дуже некористне враженє. Думають навіть, що він зовсім не надає ся до дискусиї, бо єсть виключене, щоби край при теперішних відносинах фінансових міг підняти ризико будови каналів, до чого мусів би додати 157 міліонів корон. Тота сама ґазета заперечує чутку, мов би галицкий банк промисловий наміряв утворити товариство будови каналу з капіталом 150 міліонів корон, в котрім то капіталі містив би ся також удїл краю в висоті 30 міліонів.

Виїзд царскої родини за границю, до замку Фрідберґ, відложено до 2 вересня, бо того самого дня цариця-вдовиця від'їздає на „Полярній Звізді“ до Данії, щоби там з'їхати ся з королевою Александрою. В добре поінформованих двірских кругах говорять о новім листі цісаря Вільгельма до царя, в котрім він запрошує єго на німецкі маневри. Сподівають ся, що цар прийме се запрошенє. Дня 22 с. м. виїхала з Петербурга за границю часть охрани царя з полковником Спірідовичем на чолї а також і часть палатної полициї.Ві второк загостив був до Берлина ґенерал Моссолов, шеф канцеляриї царского двору, щоби там з припорученя цариці за радою придвочного лїкаря Боткина завізвати на консультацию до Дармштадту або до Фрідберґа кількох берлиньских професорів. Так само завізве Моссолов кількох лїкарів із Парижа.

На Балкані лагодять ся якісь події, котрих нині можна ще лиш здогадувати ся і робити о них комбінациї. О скілько можна здогадувати ся з ріжних проявів і подій, веде ся якась акция, маюча на цїли як з одної сторони уґрупованє самих балканьских держав, так з другої сторони, кажуть, ґрупують ся і великі держави інтересовані на Балканї. Говорять іменно, що заносить ся на утворенє союза пятьох держав, хоч з другої сторони тому рішучо заперечують. Як би впрочім не було, а кокетованє Туреччини з Румунією з одної сторони а прояви дружби між Болгарією і Чорногорою та Сербією мимо волї насувають здогад, що все то діє ся не без якогось реальнїйшого інтересу, тим більше, що

2)

Халупникова Мая.

(З фіньского — Петарія Пейверінти).

(Дальше).

Але час минав і пора була вже рішити ся. Старий почав журити ся, що син вже давно повинен був вибрати собі суджену, а тимчасом німий був і глухий на всі ради і поголоски. Тому закликав єго одного дня до себе і згадав про справу. Мав для него, як вірив сьвято, знамениту партию; ходило о пишну та славну доньку богатого господаря, що полишить їй колись неаби-яку спадщину. Єї раяв тепер синови.

Відповідь почув таку, якої ніколи не надіяв ся. Тихий звичайно, смирний паробок став немов не той сам і сказав рішучо:

— Халупникова Мая мені суджена, а як не возьму єї за жінку, то не оженю ся ніколи, бо для другої в моїм серци місця нема.

— Халупникова Мая! — сказав батько здивований і єго лице насупило ся. Ані на гадку не приходило єму ніколи, щоби єго Якко так низько себе цінив.

— Она або жадна! — говорив Якко.

— А віно? — спитав батько.

— Мая заступить мені всяке богатство — відповів син твердо.

— Того я не сказав би. Не бачу на халупниковій Маї нічого надзвичайного. Зате знаю, що она бідна.

— Вірю вам, що не бачите на халупниковій Маї нічого надзвичайного. Час, коли ви вибирали собі жінку, вже давно минув. Тепер черга на мене і я вже знаю, що вибираю. Ви кажете, що Мая бідна, алеж бідність не є ніяким злочином.

— З тебе нині великий мудрагель — сказав батько з очевидною досадою, бачучи, що син більше в праві ніж він.

— Що на серци то на язиці — відповів Якко.

— Я мав тебе все за доброго, послушного сина, але нині ти дуже впертий — сказав батько. — Відпихаєш щастє від себе. Всеж таки маю надію, що ти надумаєш ся і згодиш ся зі мною.

По тих словах батько лишив Якка самого. Був се, що правда, чоловік честний, богобоязливий, однак сим разом гріх лакімства затемнив єго душу, так що він не зважав на благородність і чистоту людского серця. Мамона вабила єго і відводила з правої дороги.

Господар пішов просто до жінки і не без гніву оповів їй, що задумує Якко.

— Коби тілько лиха! — сказала жінка. — Ти лакомий на богатство і тому фальшиво задивляєш ся на справу. Дуже зле, що ти хочеш рішати про долю инших людий, котра спочиває в руках Бога, бо від него приходить щастє і нещастє. Халупникова Мая вправді бідна, але в неї чиста душа, а то варте більше ніж маєток і золото. Про се я нераз пересьвідчила ся. Здай справу в руки Бога, а все буде добре.

— А коли єї називають „халупниковою Маєю“ — чепив ся він згірдного імени, не могучи оперти ся християньским словам жінки.

— То нічо не значить. Нині називають її „халупниковою Маєю“, але небавком она стане нашою невісткою, а коли ми перестанемо ся, господинею, котру всі будуть шанувати. Невже ти забув стару приповідку, що каже щиру правду, а то: „імя не понижає чоловіка, як чоловік не понижає імени“.

Старий господар не належав до людий, що самі рішають, що правда а що неправда. Він звик здавати ся на ради жінки, котрі все показали ся добрими та хосенними. І тепер він покорив ся волї жінки, хоч трохи нерадо; бо закинути єї словам він не годен був нічого.

Всеж таки не признав просто, що він не був в праві, лише сказав їй рівнодушно, нехай собі робить що хоче, і пішов.

Коли серце батька наслідком розмови із сином стало неспокійним, то серце сина перемінило ся в огонь. Він виявив батькови найтайнїйші свої бажаня, батько не хотів на них згодити ся і перший раз в житю він мусів оперти ся батьковій волї. Боров ся тепер зі своїми думками і терпів. Послухати батька чи остати вірним Маї?

Цїлий день і цїлу ніч в єго души вела ся тота боротьба а на другий день рано він пустив ся до халупника.

Батько Маї побачив єго крізь вікно і сказав:

рівночасно піднимають ся зловіщі голоси, заповідаючі війну. Так доносить н. пр. турецка ґазета „Ікдам", що Порта одержала з Монастиря і Янїнц вість, після котрої Греки концентрують войска, сиплють шанцї на граници та роздають зброю поміж пограничне населенє. Згадана ґазета взиває Порту, щоби она видала відповідні зарядження. Вість о якихсь военних приготовленях в Греції есть очевидно неправдива і може лиш на то видумана, щоби визвати острійше виступленє Туреччини, але остаточно з огнем не треба грати ся, бо можна викликати пожежу, а здаєсь, що комусь на тім залежить на Балкані. В слїдуючім подаємо ще кілька характеристичних вістий для теперішного положеня на Балкані.

До „Echo de Paris" доносять з Константинополя, що гостина Гаккі-паші в Румунії не мала не лиш на цїли викликати в Софії якесь остудженє але й визондувати терен для турецко-румуньского порозуміня на случай якогось виступленя Болгарії против Македонії. На случай якогось македоньского конфлїкту мала би Румунія змобілїзувати свої сили на болгарскій границі під покривкою, що хоче також боронити інтересів македоньских Волохів. В заміну за ту прислугу признало би турецке правительство офіцияльно македоньских Волохів і основало би для них волоский екзархат, як то свого часу на жаданє Росиї стало ся для Болгарії. В наслїдок румуньскої мобілїзациї була би значна часть болгарскої армії прикована до місця. В турецких політичних кругах єсть частим предметом розговорів утворенє пятидержавного союза до спілки з Туреччиною і Румунією. Туреччині, бачите, залежить на тім, щоби ізолювати свого відвічного ворога в труднім положеню; се єсть також послїдна цїль єї зброєнь армії і фльоти.

А з Білграду доносять знов до берлиньского „Lok. Anzeig.": Гостині короля Фердинанда в Цетиню в супроводі міністра справ заграничних і міністра війни приписують тут політичну цїль. Тут впсувають гадку якоїсь скремої умови що до Македонії і приступленє до грецко-болгарскої угоди, причім, як кажуть, Чорногора мала би заступати інтереси Сербії. Однак вилученє Сербії анї не єсть можливе анї не дасть ся подумати.

Новинки.

Львів, дня 25-го серпня 1910.

— **Протихолєричні зарядження.** З причини, що в Томашеві люблинської ґуберниї в Росиї появили ся случаї холєри, зарядив п. Намістник ревізию санїтарну подорожних з Росиї і їх пакунків в місцевостях входових: В Угринові в пов. сокальскім і в Майдані сїнявскім, ярославского повіта.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти в порозумінню з п. Міністром рільництва іменував краєв. референта для справ ветеринарийних, Франца Попїцкого правительственним комісарем, а інспектора ветеринар. Генр. Лянга заступником правит. комісаря для дипльомових іспитів ветеринарийних, котрі будуть відбувати ся в Академії ветеринарії у Львові в роцї шкільнім 1910/11. — П. Намістник переніс ветеринаря повітового Сильв. Кручковского з Дрогобича до Львова, а асистента ветеринарийного, Ів. Громчакевича з Бережан до Дрогобича.

— **Вибори до ради повітової в Долині** розписані для групи громад сільских (12 членів) на день 26 вересня: для громад міских (5 членів) на день 28 вересня: для групи найвисше оподаткованих з промислу і торговлї (4 членів) на день 30 вересня і для групи більшої посїлости (5 членів) на день 3 жовтня с. р.

— **Архіпрезвитером митратом** епископскої станиславівскої капітули іменований о. Іван Гордієвский, крилошанин тої капітули і заступник посла дра Колесси. Інсталяция відбуде ся в недїлю, в день Успения Пр. Д. М. дня 28 с. м. о 10 год. рано.

— **Подорож Є. Е. ВПреосьв. Митрополита ґр. Шептицкого до Америки.** Впреосьв. Владика ґр. Шептицкий, котрий, як звістно, виїхав до Америки, мав вже дня 23 с. м. станути в Ню-Йорку, а звідтам поїде понри водопад Найеґри (Ніяґари) до Монтріля в Канаді на евхаристичний конгрес. Головний уряд „Руского народного Союза" запросив Владику на головну конвенцию сего товариства що відбуде ся в Клївлєнді (Огайо) в другій половині вересня. По конвенциї відбуде ся при участи Митрополита посьвяченє руской катедральної церкви в Філядельфії. Як звістно, подорож Митрополита Шептицкого по Америці стоїть у звязи з установленєм окремого епископа для греко-католицких Русинів в Канаді. В тій самій справі анґлїйский дневник Free Press у Віннїпезї подав таку звістку: Французский архиепископ Ляжвен (Langevin), будучи недавно в Римі, вручив папским властям рапорт зі всїми подробицями що до числа греко-католиків Русинів, живучих в границях его архидієцезиї в St. Boniface. Наслїдком сего рапорту надїє ся він дістати з Риму греко-католицкого епископа, що мав замешкати у Віннїпезї в парохії сьв. Николая.

— **Вписи** до приватних семинарийних курсів в Коломиї, удержуваних філїєю Руского Товариства Педаґоґічного (приготовавчий, I, II і III рік) відбудуть ся в днях 2 і 3 вересня від 3—6 пополудни. в льокали семинарийних курсів, ул. Міцкевича. Вступні іспити на I, II і III рік відбудуть ся дня 5 вересня о год. 7·30 рано. До впису потреба сьвідоцтва з послїдного півкурсу і метрики хрещеня. Оплата виносить на пригот. рік 8 К, на I 10 К, на II і III 12 К. Вступнє 3 К і 2 К вкладки до товариства педаґоґічного.

— **Приватна руска реальна ґімназия в Буську.** Дня 22 с. м. відбула ся в Буську довірочна нарада інтелїґенциї, міщан і селян в справі основаня першої приватної української реальної ґімназиї. Почин до неї дали передовсїм інтелїґенти, що вийшли з Буська, а то: Вп. посол др. Евг. Петрушевич, о. Ст. Петрушевич декан в Холоєві, пп. Ом. Шолгина ц. к. нотар в Скалаті, о. Ом. Ваньо, парох в Залановї. Роман Петрушевич, ц. к. судия в Камінцї стр., Пет. Давидовский, ад'юнкт ц. к. прокур. скарбу у Львові, о. др. Йосиф Боцян, директ. націон. музея ім. Шептицкого у Львові, др. Теодор Жовнїрчук, канд. адв. в Жовкві, др. Теодор Ваньо, адвокат в Золочеві, о. Михайло Жовнїрчук, адміністратор в Сихові, як також околичні і місцеві інтелїґенти, селяни і міщани, як: о. Теодор Білевич, декан в Буську, о. Карло Вінтоняк, декан в Утїшкові, о. Мих. Цегельский, декан в Камінцї струм., о. Сидір Зельский, декан в Милятинї старім, Андрій Балтарович, посадник Глинян, о. Вол. Кальба, парох Соколівки, Ілярий Ваньо, властитель Рокшина, Іван Туркевич, Іван Ваньо, Теодор Чучман міщани в Буську, Гнат Бойко, нач. гром. у Верблянах, Михайло Романи-

---

— А то що таке, що Яакко з Коскелї іде сюди?

При тих словах Мая спаленїла по уха, бо вже від давна любила Яакка, хотяй не сьміла якось сего собі сказати, не то другим людям.

Коли Яакко війшов до хати, попросили его сїдати, а відтак спитали, що его до них привело.

— Маю справдї важну справу, а як вам оповім, побачите, що я не такий дурний, як другі гадають. Приходжу просити Маю за жінку — сказав Яакко без обиняків.

Грім був би викликав між мешканцями хати більше здивованє, ніж та несподївана новина. Всї були такі збентежені, що не могли вимовити слова, а Мая мусїла вхопити ся ліжка, аби не впасти на землю.

Добру хвилю в хатї панувала тишина, аж нарешті відозвав ся батько збентеженим голосом:

— А щож твій батько на се?

— Я вже говорив з ним про сю справу, але він не хоче на то пристати — сказав Яакко спокійно.

— А як він тебе обезнаслїдить?

— Но то що?

— Тоді будеш такий бідний, як ми?

— А хоч би й так було! Та й ви якось житєте, хотяй не богаті, і житєте чесно. Як лиш Маю возьму за жінку, не бою ся о те, що буде, хоч би й було найгірше. Але ми тут сперечаємо ся над богатством і біднотою, а я ще Маї не спитав. Отже скажи перед Богом і нами: Хочеш подїляти зі мною терпіня і приємности житя? — сказав Яакко і підійшов до Маї, простягнувши до неї руку.

Мая не відповіла нїчого, та й не була в силї, бо занадто була несьміла, щоби зробити се при родичах. Але она подала єму свою руку і лишила в єго долони.

Яакко зрозумів цїлу бесїду її серця і обоє чули в своїх грудях несказану радість і щасливість.

— Тепер най буде, що буде, тепер я зовсїм щасливий — сказав Яакко.

— Але як твій батько про се дізнає ся, буде на всїх нас гнїватись — замітив батько Маї.

— Мій батько не такий злий, хотяй доси не вдоволений з мого пляну. Може він погодить ся зі мною. В тій хвили не можу нїчого більше сказати, бо огортає мене якійсь неспокій. Мир божий з вами, аж поки знов не стрінемо ся!

Тими словами Яакко попращав ся і вийшов.

Коли прийшов до дому, виглядав такий веселий і вдоволений, що аж родичі дивували ся його сияючому лицю; в послїдних часах він був такий похмурий та пригноблений.

— Чого ти нинї такий веселий? — спитала его мати, коли знайшли ся самі одні.

— Дорога мамо! Я вибрав собі суджену. Впрочім то не гарно, що я наперед не поговорив з вами, але я не міг. Тепер моє серце переповнене щастєм, так що можу вам всьо сказати — говорив Яакко і обняв свою матір з повним довірєм і любовю дитини.

— Отже знайшов собі жінку? — спитала мати.

— Так.

— Звідкиж она і що за одна?

— Ах, мамо, она, знаєте... она є... Не гнївайте ся! Тато тому на мене лихі... Не журіть ся через неї, она така добра... Се халупникова Мая — сказав Яакко зворушений.

— Тато не мають вже нїчого против неї — сказала мати. — Я знаю всьо.

— Ах, дорога мамо, то ви вже знаєте! Хто вам сказав? Звідки знаєте, що тато пристануть? — спитав Яакко живо, дивуючись, що мати вже знає всю его тайну.

— Алеж я з ним про тебе говорила і успокоїла єго. Позволяє тобі робити, як найлїпше хочеш.

— Справдї? Так сказали тато? Ах, не знаю, що думати та говорити! — тїшив ся Яакко.

— От ідуть тато, спитай їх сам — сказала мати.

— То правда, тату, що ви вже не гнїваєте ся на мене, що я хочу оженитись з халупниковою Маєю? Мама кажуть, що ви не маєте вже нїчого против неї — спитав Яакко тоном розрадуваної дитини.

— Роби собі, що хочеш — сказав батько.

— А не гнїваєте ся на Маю?

— Алеж нї.

— Дякую вам, тату! Я такий щасливий... Мушу зараз їй то сказати. Чи можу піти до неї?

— Алеж іди, іди — сказали родичі рівночасно.

Яакко пігнав як на крилах і в домі халупника за селом небавком запанувала велика радість. А вже Мая прямо розпливала ся від щастя, про яке недавно й мріти не сьміла.

(Дальше буде.)

шкя. Іван Чучман господарі з Гумниск, Мих. Михалюк нач. гром. в Острові, Ол. Булка госп. зі Скваряви, дальше виділ филії Р. Т. П. в Буську: пп. Андр. Шмата, упр. школи в Побужанах, Ден. Снилик, упр. шк. в Полоничній і Льонг. Пиж, уч. в Буску, як також місцеві і околичні академики.

На збори приїхав о. Омелян Ваньо, делегат Кр. Союза шкільного, котрий своїм рефератом одушевляв зібраних впрочім до сего діла участників так, що сейчас рішено приступити до заложеня першої приватної української реальної ґімназиї в Буську, вже з початком вересня с. р. Позаяк в околици і в самім Буську є приготованих около 50 дітий до I кл. ґімн., то є надія, що нова школа буде обнимати 2 відділи. Вибраний ґеснїйший комітет зложений з 26 членів, уконституовав ся в сей спосіб, що вибрано о. дек. Теод. Білевича, головою, о. дек. Зельского і п. Ілярия Ваня, заступниками голови, о. Михайла Зїнкевича, катихита в Буську касиером, а п. Ілярия Жовтанецкого, ст. прав заст. касиєра, п. Сем. Демидчука. канд. прав секретарем. п. Мариява Чучмана, ст. прав, заст. секр. а п. Теодора Чучмана господарем.

Вписи до сеї реальної ґімназиї відбудуть ся в днях 30 і 31 серпня і 1 вересня с. р., а вступні іспити 2 і 3 вересни. Вписове 7 К 20 с. Кождий ученик має принести з собою: 1) Метрику уродженя, 2) сьвідоцтво щіпленої віспи, 3) сьвідоцтво шкільне, коли був публичним учеником.

На удержане ґімназиї деклярували слїдуючі Вп. Добродії в коронах: Вп. п. Ом. Шолґиня 2000, др. Теод. Ваньо 1000, др. Теодор Жовнірчук 1000, Петро Давидовский, ад'юнкт прок. скарбу 500, о. Ом. Ваньо 400, о. Сидір Зельский 400, о. др. Ос. Боцян 200, о. декан Білевич 200, п. Ан. Шмата 200, др. Ев. Петрушевич 200, др. Семен Демидчук 200, п. Іл. Ваньо 200, о. Мих. Зінкевич 100, п. Евгенія Брожинівна 50, п. Ів. Крипякевич 50, о. Цебрівский 50, Йос. Лада 30, Стеф. Демидчуківна 20, Анна Возняковичівна 20, Клим. Ладівна 20, Мих. Петришин 20, Шевчук Василь 30, Евген Ваньо 20, Чучман Стефан 20, Олекса Булка 10, Василь Ляхович 10, Іван Михалюк 10, Чучман Мариян 10, Ярослав Ляхович 5, Микола Войтків 10, Павло Чучман 10, Волод. Ріпецкий 8, Михайло Михалюк 4, Денис Снилик 20, Ілярий Жовтапецкий 20, Сидір Чучман 10, п. Мацьків 1 що року. Ґотівкою зложили вже Впп.і О. Омелян Ваньо 100, Каса в Топорові 20, п. Ковальчук з Топорова 10, п. Брожинівна 20, Романишин 2, Комітет забавовий в Новосілках 5, Михайло Петришин 5, Ілля Постолюк 2, Сидір Береза 1, Чучман Михайло 10, Ілярий Цьокан 2, Іван Чучман 3, Федь Пришляк 1·30, Василь Мацьків 1, Сидір Льось 1, Павло Чучман 0·50, Стефан Ляхович 1, Іван Бобрик 0·60, Денис Снилик 1·—. Разом 197 К 40 сот. Дальші жертви приймає Каса „Віра" в Буську ч. кг. 100.

— **Страшна пожежа лісів** в північній Америці, о котрій доходять до нас лиш короткі вісти, лютить ся вже четвертий тиждень. Зараз по вибуху вислало правительство 2000 вояків в загрожені сторони, але они були безсильні супротив сего огненного моря. Огонь суне ся щораз дальше в лінії більше вже як 50 анґл. миль широкій і нищить все, що стоїть єму в дорозі: і ліси і людскі оселі, тартаки, зелїзниці, стада зьвірят і людий, що старають ся єго спинити. Доси знищив огонь 40 людских осель і сотки квадратових миль найкрасших лісів, а кілько в тій катастрофі згинуло людий, не дасть ся ще доси обчислити. В Айдагo згинуло 200 людий, що вийшли гасити огонь. Найбільше потерпіло місто Воллес (Wallace). Поїзд, що віз людий на ратунок, не доїхав до сего міста; в'їхавши в горіючий ліс, згорів разом з пасажирами, котрих було 300. Другий поїзд, що віз із згаданого міста 42 втікачів і 19 Милосердних сестер, котрі доглядають хорих, згорів так само разом з людьми. В однім місци сховало ся 12 людий до якогось тунелю і всі в нім подушили ся від диму; 30 инших людий забігло до якоїсь опустілої копальні, 5 з них там удушило ся а 25 видобуто непритомних але ще живих. Стверджено також, що згоріло 200 урядників лїсових. Доси вигоріли такі простори, як пята часть королївства Анґлії.

— **Вписи** до Висшого Музичного Тов. ім. Миколи Лисенка у Львові розпочинають ся з днем 1 вересня від год. 11—12 рано і від 4—6 попол. в льокали Товариства, Ринок 24 І п. (над книгарнею Зейфарта). На разі уділяють фахові іспитовані сили учительскі науки гри на фортепіяні, скрипці, сольового сьпіву, теориї і гармониї, а в міру зголошень і в инших предметах. Наука розпічне ся дня 4 вересня. Близших інформаций уділяє вже тепер голова Товариства проф. Володимир Шухевич. Львів, Собієщина 7.

† **Померли:** Володимир Бучацкий, радник Двора при найвисшім судовім трибуналї, помер дня 17. с. м. у Відни. Похорон відбув ся дня 19. с. м. при великій участи службових товаришів Покійника та віденьскої рускої громади. Похоронний обряд відправив о. митрат Фацієвич в сослуженю оо. др. Василя Барана і Антона Каляти. — О. Єроним Алексевич, парох Чернихова і почет. рад. Митроп. Консисториї, помер по короткій недузї дня 20 с. м. в 61. р. житя. — О. Михайло Соневицкий, тайний шамбелян Є. Св. Папи, почет. радник Митроп. Консисториї з крилошаньскими відзнаками, вислужений катехит ґімназиї в Бережанах, упокоїв ся дня 23. серпня в Бережанах, 73-ім р. житя, а в 46-ім році сьвященьства. Похорон відбув ся дня 25. серпня. Покійник був звиш 40 літ катехитом при бережаньскій ґімназиї і заступав часто учителя рускої мови. Був то педаґоґ, яких мало і великий приятель молодежи, котрий не називав і не кликав своїх учеників инакше як лиш братями і дійстно як брат був завсїгди вирозумілий на всї хиби і похибки молодечого віку та старав ся звести молодіж на дорогу правди і любови. Вічна єму память і земля єму пером!

Телеґрами.

Відень 25 серпня. Румуньский президент міністрів Брацияно відвідав вчера п. Міністра справ заграничних ґр. Еренталя і мав з ним довшу конференцию.

Петербург 25 серпня. Послїдної доби занедужало 75 осіб на холеру, померло 19, видужало 35, в лїченю позістає 773 осіб.

Цетинє 25 серпня. Вчера перед полуднем посли австро-угорский, німецкий, француский, англійский і грецкий вручили кн. Николаєви на торжественних авдиенциях ґратуляцийні письма своїх монархів. Князь був незвичайно тронутий, особенно сердечним тоном письма цїсаря і короля Франц Йосифа.

Париж 25 серпня. Міністри справ внутрішних і торговлї мали вчера конференцию, на котрій постановлено зробити донесенє, скоро лиш вислїди доходжень викажуть дороженечу средств поживи в наслїдок злочинного дїланя всїляких спекулянтів.

Спукен (Spokane) 25 серпня. Сильний сніг, котрий впав вчера, причинив ся значно до зльокалізованя пожежі. В окрузї Сетсеркрік знайдено тїла 20 державних урядників лїсових. Кольонна ратункова вислана з Евері (Avery) згинула внаслїдок удушеня димом. Тїла єї участників знайдено спалені на вуголь. Число жертв в людех на північнім заходї виносить 85.

Льондон 25 серпня. Бюро Райтера доносить з Теґерану, що в Ензелї стверджено 3 случаї холери; в Рудбар на полуднє від Реситу заведено карантанну.

Петербург 25 серпня. Ґубернії київску, округ курский, місто Томск признано за небезпечні, — ґубернію московску, округи уральский і батумский за загрожені холерою.

Курс львівский.

Дня 24-го серпня 1910.	Платять	Жадають
	К с	К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . .	672·—	682·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	435·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . .	555·—	561·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	570·—	578·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	99·70	100·40
4% листи застав. Банку краєв. .	94·30	95·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·—	93·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	99·60	100·30
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·—	93·50
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	92·80	93·90
„ м. Львова 4% по 200 К .	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	105·—	115·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	63·25	67·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	38·25	42·25
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	73·—	79·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	29·—	33·–
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).